

Nopeasti muuttuvassa maailmassa nuoret kasvavat tulevaisuuteen, joka näyttyy epävarmana, monimutkaisena ja myös mahdollisuuksien runsautena. Tulevaisuuden mahdollisuuksien hyödyntäminen ja haasteisiin vastaaminen vaativat nuorelta monenlaisia tulevaisuustaitoja, kuten kriittisen ajattelun taitoa, vuorovaikutustaitoja, empatiakykyä, resilienssiä ja kykyä kuvitella mahdollisia tulevaisuuksia. Tulevaisuustaitojen kehittäminen ja käyttäminen auttavat nuorta rakentamaan itselleen merkityksellistä tulevaisuutta.

Tässä tietokortissa tarkastellaan sitä, miten taidetoiminta voi tukea nuorille tärkeiden tulevaisuustaitojen kehittymistä.

Kriittisen ajattelun taito on tärkeä elämäntaito

Tutkimusten mukaan taideosallistuminen voi edistää kriittisen ajattelun taitojen kehittymistä nuorilla ja nuorilla aikuisilla. Taiteissa oppiminen vaatii kriittistä pohdintaa, erilaisten näkökulmien hahmottamista sekä joustavaa ongelmanratkaisukykyä. Näitä taitoja tarvitaan kohdattaessa monimutkaisia ongelmia, joihin ei välttämättä ole yhtä oikeaa vastausta. Taidetoiminta voi herätellä nuoria myös pohtimaan kriittisesti sitä, keitä he ovat, mitä he tietävät ja millaisessa maailmassa he elävät. 1,2,3,4

Taidetoiminta mahdollistaa omien kokemusten kriittisen tarkastelemisen symbolisen etäisyyden turvin.

Taidetoiminta voi tukea nuorten tulevaisuustaitoja kuten

- kriittisen ajattelun taitoja
- vuorovaikutus- ja tunnetaitoja
- empatiakykyä
- resilienssiä
- kykyä kuvitella mahdollisia tulevaisuuksia.

Vuorovaikutus- ja tunnetaitojen kehittäminen

Yhteisöllinen taidetoiminta voi vaikuttaa positiivisesti nuorten sosiaalisiin taitoihin, kuten vuorovaikutus- ja yhteistyötaitoihin. Taidetoiminta voi parantaa myös tunnetaitoja ja itsesäätelyn taitoja, kuten kykyä hallita suuttumusta sekä kehittää ongelmien ja konfliktien ratkaisemiseen liittyviä taitoja. 5,6

Taidetoiminnassa erityistä on se, että vuorovaikutus ja itseilmaisu on mahdollista myös muutoin kuin sanallisesti.

Resilienssillä tarkoitetaan nuoren kykyä toimia muuttuvissa olosuhteissa sekä selviytyä ja palautua vastoinkäymisistä ja kuormittavista tilanteista. Resilienssiin vaikuttavat sekä sisäiset että ulkoiset tekijät.

Resilienssin vahvistaminen

Taidetoiminta voi tutkitusti tukea resilienssin kehittymistä edistämällä nuoren kykyä tunnistaa omia vahvuuksiaan ja toimintatapojaan sekä käsitellä omia ajatuksia ja pärjätä vaikeiden tunteiden kanssa. Taidetoiminta voi tarjota nuorelle tärkeitä osallisuuden kokemuksia sekä jaettuja onnistumisen kokemuksia, jotka lisäävät nuoren luottamusta sekä itseensä että muihin.

Nuorten resilienssi on myös yhteisöllistä toimintaa. Kriittisen draamapedagogiikan tutkijat puhuvat **luovasta resilienssistä.** Tällä he viittaavat ryhmän yhteisölliseen mahdollisuuteen käyttää draamaa paljastamaan, tutkimaan ja harjoittelemaan erilaisia selviytymis- ja vastustamisstrategioita, joita voidaan hyödyntää myös kuvittelun ja näytellyn tilanteen ulkopuolella. 7,8,9

Kyky kuvitella mahdollisia tulevaisuuksia

Taidetoiminta voi auttaa nuorta kuvittelemaan ja hahmottamaan mahdollisia tulevaisuuksia ja tulevaisuudennäkymiä sekä strategioita, joiden avulla näitä voidaan saavuttaa. Esimerkiksi kriittisen draamapedagogiikan keinoin voidaan edistää kykyä kuvitella tasa-arvoisempi maailma sekä kehittää **kriittistä toivoa** keinona estää toivottomuuden tai avuttomuuden tunnetta. 10

Taidetoiminta voi toimia analyttisenä työkaluna, joka avaa multimodaalisen, reflektiivisen tilan ja tarjoaa alustan, jolla nuori voi ajatella uusia mahdollisuuksia ja kuvitella tulevaisuuden maailman. 11

Empatiaa voi harjoitella!

Ryhmämuotoisessa taidetoiminnassa nuoren on mahdollista kehittää empatiakykyä, kuten muiden huomioimista, kunnioittavaa ja kannustavaa asennetta sekä vastuunottoa. Esimerkiksi roolityöskentelyn avulla nuoret voivat saada kokemuksia toisen asemaan asettumisesta sekä tutkia konkreettisesti toiseutta ja toisena olemista. Taidetoiminta voi auttaa myös vähentämään ennakkoluuloja ja lisätä ymmärrystä erilaisia ihmisiä kohtaan. 5,12,13

Mielikuvitus on yksi tärkeä empatiakyvyn mahdollistaja.

1. Lampert, N. (2006). Critical Thinking Dispositions as an Outcome of Art Education, *Studies in Art Education*, 47(3), 215–228.

2. Luke, J., Stein, J., Foutz, S. & Adams, M. (2007). Research to Practice: Testing a Tool for Assessing Critical Thinking in Art Museum Programs. *Journal of Museum Education*, 32(2), 123–135.

3. Bowen, Greene & Kisida (2014). Learning to Think Critically: A Visual Art Experiment. *Educational Researcher*, 43(1), 37–44.

4. Gallagher, K. & Rodricks, D.J. (2017). Hope despite hopelessness: Race, gender, and the pedagogies of drama/applied theatre as a relational ethic in neoliberal times. *Youth Theatre Journal*, 31(2), 114–128.

5. Laitinen, L. (2017). Taide, taiteellinen toiminta ja nuorten hyvinvointi. Teoksessa K. Lehtikoinen & E. Vanhanen (toim.) *Taide ja hyvinvointi: Katsauksia kansainväliseen tutkimukseen*. Kokos 1/2017. Taideyliopisto. Helsinki. s. 31–46.

6. Averett, P., Crove, A. & Hall, C. (2015). The Youth Public Arts Program: Interpersonal and Intrapersonal Outcomes for At-Risk Youth. *Journal of Creativity in Mental Health*, 10:306–323.

7. Macpherson, H., Hart, A. & Heaver, B. (2016). Building resilience through group visual arts activities: Findings from a scoping study with young people who experience mental health complexities and/or learning difficulties. *Journal of Social Work*, 16(5), 541–560.

8. Hanrahan, F. & Banerjee, R. (2017). 'It makes me feel alive': the socio-motivational impact of drama and theatre on marginalised young people. *Emotional and Behavioural Difficulties*, 22(1), 35–49.

9. Gallagher, K., Starkman, R. & Rhoades, R. (2017). "Performing Counter-Narratives and Mining Creative Resilience: Using Applied Theatre to Theorise Notions of Youth Resilience. *Journal of Youth Studies* 20(2), 216–233.

10. Rhoades, R. (2021). Ethnodrama of projectivity as hopeful pedagogy in envisioning non-dystopic futures with youth. *RIDE*.

11. Wright, D.E. (2020). Imagining a more just world: critical arts pedagogy and youth participatory action research. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 33(1), 32–49.

12. Hughes, J. & Wilson, K. (2004). Playing a Part: The impact of youth theatre in young people's personal and social development. *Research in Drama Education*, 9(1), 57–72.

13. Wright, P., Davies, C., Haseman, B., Down, B., White, M. & Rankin, S. (2013). Arts practice and disconnected youth in Australia: Impact and domains of change. *Arts & Health*, Vol. 5, No. 3, 190–203.